

Láska a taxikář

Předevčírem jsem byl v New Yorku a vzal jsem si s přítelem taxi. Když jsme vystoupili, můj přítel řekl řidiči: **"Díky za svezení. Řídil jste skvěle."** Taxikář se na nás ohromené podíval a odpověděl: **"Vy jste mi nějaký moudrý."** **"Ale kdepak, já si z vás vůbec nedělám legraci. Jenom obdivuji, jak si v tak zmateném provozu zachováte chladnou hlavu."** **"Jo,"** poznamenal řidič a odjel.

"Co to mělo být?" zeptal jsem se. **"Snažím se do New Yorku přinést zpět lásku,"** odpověděl mi. "Jsem přesvědčený, že jenom ta může město zachránit." "Jak může jeden člověk zachránit New York?" "To není jeden člověk. Věřím, že jsem toho taxikáře příjemně naladil na celý den. Za den odjezdí dejme tomu dvacet jízd. To znamená, že bude milý na dvacet zákazníků, protože někdo byl milý na něj. Ti zákazníci budou na oplátku laskavější na své zaměstnance, prodavače nebo číšníky nebo i na své rodiny. Tak by se přívětivost nakonec mohla dostat aspoň k tisíci lidí. To není špatné, nemyslíš?"

"Ale závisí to na tom, jestli ten taxikář bude přívětivý na další lidi." **"Na tom to nestojí,"** odporoval mi přítel. **"Vím, že můj systém není bezchybný. Za den můžu mluvit s deseti lidmi. Jestli z těch deseti udělám radost jen třem, můžu nepřímo zapůsobit na chování tři tisíc lidí."** Teoreticky to vypadá pěkně, připustil jsem, "ale nejsem si jistý, že to tak funguje v praxi." **"I kdyby to nefungovalo, nic není ztraceno. Neztratil jsem žádný čas tím, že jsem tomu člověku řekl, že svou práci dělá dobře. Nedostal**

Slepičí polévka pro duši→

Jack Canfield, Mark Victor Hansen

ani větší ani menší spropitné. I kdyby mě neposlouchal, nic se neděje. Zítra pojedu s jiným taxikářem a můžu se pokusit udělat radost jemu."

"Ty jsi ale blázen," poznamenal jsem. "Tady je vidět, jaký je z tebe cynik. Já jsem o tom dost přemýšlel. Jak se zdá, zaměstnancům pošty kromě peněz schází ještě něco jiného: nikdo je za jejich práci nepochvává." "Taky nikdo nemá proč je chválit." "Oni se nijak nesnaží, protože jim připadá, že je to všem stejně jedno. Copak by jim někdo nemohl říct laskavé slůvko?"

Šli jsme kolem lešení a **viděli pět stavebních dělníků**, kteří právě seděli vedle něj a obědvali. Přítel se zastavil. "Ti lidé udělali ohromný kus práce. Musí to být nebezpečné a přitom ještě pěkná dřina." Dělníci se po příteli podezřívavě ohlédli. "**Kdy to bude hotové?**" "**V červnu,**" zahuhlal jeden. "**No to je skvělé. To musíte být všichni na svou práci hrdí.**"

Šli jsme dál. Poznamenal jsem: "**Od dob dona Quijota se nenašel nikdo takový, jako jsi ty.**" "**Až ti lidé stráví moje slova, udělají jim dobře. Jejich štěstí bude městu určitým způsobem prospěšné.**" "**Ale to nemůžeš zvládnout sám!**" protestoval jsem. "**Vždyť jsi na to jen ty sám.**" "**Nejdůležitější je nevzdávat se. Není lehké přimět obyvatele našeho města, aby na sebe zase byli laskaví, ale můžu ti vyjmenovat několik lidí, kteří se do toho dali se mnou...**" "**Ty jsi teď mrkl na úplné fádňáckou,**" řekl jsem. "**Já vím,**" odpověděl. "**A jestli je to učitelka, bude mít dnes její třída pěkný den.**"

Slepičí polévka pro duši→

Jack Canfield, Mark Victor Hansen

Art Buchwald

Slepičí polévka pro duši→
Jack Canfield, Mark Victor Hansen